

tallets Side, kunde det kun gaa ud paa at reducere Indtægtsnedgangen videre, og derfor vi ville følge den samme Løstik som Flertallet at sige 7 Mill., naar man synes at mene  $3\frac{1}{2}$ , er det klart, at vi maatte gaa til et Forlangende om en positiv Forhøielse af Indtægterne for at have Noget at slaa af paa, thi saa vilde vi naae til det i Midten liggende Punkt, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) omtalte, og ellers vilde vi naae meget langt under, hvad vi anse for rigtigt. Al denne Tale om, at Mindretallet ikke vil forhandle, vil nedlægge Arbeidet osv., har ikke noget paa sig, det er givet i Forholdenes Natur, som jeg har paavist, at som Sagen ligger for i Diebliffet, har der ikke kunnet være Tale om at stille noget andet Forslag end det, vi have stillet, at man skulde forenes om at optage Forhandlingen om de to andre Bessatningslove, og at vi, naar dette ikke skete, foreløbig ikke kunne Andet end indstille, at Regjeringens Toldlovsforslag i uforandret Stikfelse gaar over til det andet Thing. Flertallet erklærer imidlertid, at der kan slet ikke være Tale om at vedtage de to andre Bessatningslove. Det er mig fremdeles umuligt at se, hvorfor der ikke skulde kunne være Tale derom, thi jeg har ikke hørt et eneste Argument derfor, jeg har kun hørt, at det ikke vilde være demokratisk, men det kan jeg ikke forstaa, naar man i et demokratisk Land som Norge har en Brændevinsafgift, der er omtrent den 5dobbelte af vor, og jeg har ikke hørt, at der var Tale om at nedsætte den paa Grund af Traktaten, og det endvidere fremdeles maa siges, at Forslaget, saaledes som det foresloges ændret eventuelt af Flertallet i Fjor, i alt Fald kun vilde gaa ud paa at fastslaa den Afgift, som det faktisk har været Forudsætningen skulde svares af Brændevin, og som ogsaa svares endnu af adskillige Brænderier. Det er derfor endog et Spørgsmaal, om det forøgede Udbytte, som vilde komme ind ved Loven, vilde komme til at paahvile Forbrugerne, idet det er en almindelig erkjendt Sætning, at det er de største Produktionsforretninger, som ere nødvendige til at forsyne Markedet, der bestemme Prisen. Hvad den anden Lov angaar om en Skat paa bairersk Öl, maa jeg fremdeles fastholde, at ogsaa dette er en Luxusstat, og det forekommer mig, at netop naar man ved en Traktat vil gjøre det nødvendigt at komme til en anden Luxusstat som Erstatning, er netop en Skat paa bairersk Öl hensigtsmæssig, og jeg er her for en Gangs Skyld i det heldige Tilfælde at kunne være i Overensstemmelse med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein), der optraadte som Ord-

fører i April 1881 for Indbringerne af Toldlovsforslaget og udtryffeligt udtalte, at „da bairersk Öl vistnok utvivlsomt maa henregnes til Luxusgjenstande — jeg taler ikke om Öl i Almindelighed, men om bairersk Öl — er det en meget lav Bessatning.“ Jeg maa derfor fremdeles anbefale det høie Thing i dets Helhed, baade Flertallet og Mindretallet, at stemme for det foreliggende Underændringsforslag, fordi det fra begge Sider antyder Willighed til at forhandle og til at naae i alt Fald til en saadan Overenskomst, at der er Udfigt til, at en Reform kan føres igjennem, og jeg ser ikke rettere, end at Forkastelsen af dette Forslag nærmest maa opfattes som en Tilskjendegivelse af, at man ikke ønsker at føre Forhandlingerne videre.

**Wederkiind-Madsen:** Det forekommer mig, at de Udtalelser, der nu ere fremkomne fra det ærede Medlem, ikke paa nogen Maade afkræfte den Paastand, jeg har gjort. Det ærede Medlem beklagede sig over, at han ikke havde været til Stede, saa at han kunde høre mit første Foredrag. Mig forekommer det virkelig, at det ærede Medlem som Ordfører for Mindretallet burde være til Stede for at høre Alt, hvad der bliver sagt her, og naar det ærede Medlem ikke har været til Stede, bliver det jo hans Feil. Det ærede Medlem bemærkede, at han kun var bunden ved det „Bessentligste“ af det, der er fremkommen i Betænkningen, og ikke ved Alt, hvad der stod i den. Men det ærede Medlem maa jo indrømme mig, at det Bessentligste i Betænkningen netop er Kompensationsspørgsmaalet, og det ærede Medlem gaar jo paa dette Punkt sammen med de øvrige Medlemmer af Udvalget og er enig med dem i, at han meget godt kan gaa med til en ukompenseret Nedgang af ca. 4 Millioner. Det siger det ærede Medlem selv øverst Side 31 i Betænkningen, og det kan han ikke komme bort fra. Jeg erkjender, at det vel er rigtigt, hvad det ærede Medlem bemærkede, at Udvalget har anset det for ønskeligt og maaske rigtigt at gaa til en forhøiet Brændevinsafgift og Ølskat, men hese Fremstillingen bærer Præg af, at dette Ønske blot hidrører fra, at Udvalget vilde være behageligt lige overfor Regjeringen, thi jeg paastaar, at Udvalget ikke i et eneste Punkt i Betænkningen har udtalt, at en saadan Kompensation vilde blive nødvendig, og dette Ord har det ærede Medlem netop brugt i sin Betænkning. Det er ikke alene paa eet Sted, at Udvalget siger, at det meget godt kan gaa til en saadan ukompenseret Nedgang af ca. 4 Millioner Kr., men det gjentager det, og siger f. Ex. S. 39: Udvalget skal paany gjentage, hvad